

og

- ii) at der er adgang til foranstaltninger, herunder ransagning og beslaglæggelse, med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse, når kendelsen vedrører en af de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 14, stk. 2.

4. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en af de nævnte myndigheder i udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelsesmyndigheden beslutte, at der i den pågældende sag ikke må foretages ransagning eller beslaglæggelse med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden træffer en sådan beslutning, skal den høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

5. En medlemsstat kan ved vedtagelsen af rammeafgørelsen fremsætte en erklæring eller efterfølgende fremsende en meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet med krav om bekræftelse i alle de sager, hvor udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og hvor de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning vil skulle anordnes eller overvåges af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i en tilsvarende national sag.

Artikel 12

Formkrav som skal følges i fuldbyrdelsesstaten

Fuldbyrdelsesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, medmindre andet er fastsat i rammeafgørelsen, og forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. Denne artikel skaber ikke pligt til at træffe tvangsforanstaltninger.

Artikel 13

Grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesstaten kan afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse:

- a) hvis fuldbyrdelse vil krænke *ne bis in idem*-princippet
- b) hvis det forhold, der ligger til grund for den europæiske bevissikringskendelse, i de tilfælde, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning
- c) hvis det ikke er muligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse ved hjælp af nogen af de foranstaltninger, som fuldbyrdelsesmyndigheden har adgang til i det specifikke tilfælde i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3
- d) hvis der ifølge fuldbyrdelsesstatens lovgivning gælder immuniteter og privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse
- e) hvis den europæiske bevissikringskendelse i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4 eller 5, ikke er blevet bekræftet
- f) hvis den europæiske bevissikringskendelse vedrører lovovertrædelser, som:
 - i) i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, eller
 - ii) er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler retsforfølgning for sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens område
- g) hvis fuldbyrdelsen i et specifikt tilfælde vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter, eller
- h) hvis formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller rettet inden for en rimelig frist, som fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat.

2. Beslutningen om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikrings-